

Understøttelse. Jeg skal henstille, om Lignelsen er videre passende; men naar han mente, at Administrationen for i den den affædigede Bedkommende, kunde sikke sig, at han fik en saadan Understøttelse, saa er det jo Noget, som er aldeles umuligt, idet Spørgsmaalet aldrig vil komme til at foreligge for Rigsdagen, før efter at den Paagjældende er affædiget. Men under alle Omstændigheder er det virkelig en høist usikker Stilling at anvise ham, at han skulde leve af Udfigten til, at Regjeringen, dersom den — hvad det ærede Medlem udtryffeligt antydede som en Forudsætning — til den Tid befandt sig i Overensstemmelse med Repræsentationen, mulig kunde skaffe ham en Understøttelse. Det er at stille ham under Bilkkaar, som det ærede Medlem selv erkjendte ikke vilde være passende. Hvad iøvrigt angaar det Spørgsmaal, som blev reist af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Luzen) med Hensyn til det Blandingsystem, som § 3 vilde indføre, da tror jeg, at der til Grund for det ærede Medlems Betragtning laa en Misforstaaelse; thi, hvis jeg ikke feiler, er § 3 saaledes at forstaa, at det Selpensioneringsystem, som der omhandles, kun skal finde Anvendelse paa de Funktionsæver som der ikke foreslaas tillagt Pensionsret, altsaa kun Fyrassistenter og Fyrmestre ved Fyr af lavere Orden. Saaledes antager jeg, at Paragrafen er at forstaa, og i saa Fald vil den antydede Blanding ikke komme til at indtræde; men derom vil jo den høitærede Minister give nærmere Oplysning.

P. G. Olsen: Det ærede Medlem, som nu satte sig, udtalte Noget af det, som jeg vilde have sagt, og jeg skal derfor indskrænke mig til nogle ganske faa Bemærkninger. Jeg hørte med stor Fornøjelse det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) udtale sig om et Forhold, som jeg tror, at han har stort Kjendskab til, nemlig, hvorledes de heromhandlede Mænds Stilling og Virksomhed er. Han udmalede for os, hvor anstrengende og trist deres Liv hengik, saalænge de vare i Tjenesten, og han sagde ogsaa, at var der Nogen, som var berettiget til at vente Hjælp, naar de ikke kunde mere, saa maatte det være dem; men han kom alligevel til den Slutning, at den høitærede Minister ikke maatte vente at sætte sin Fordring igjennem her i Salen væsentlig paa Grund af, at man ikke var kommen overens med Regjeringen om Pensionsvæsenet i det Hele. Ja, den høitærede Minister kan maaskee sagtens finde sig deri; men det forekommer mig rigtignok, at de paagjældende Personer ikke saa vel kunne gjøre det. Det ærede Medlem henviste da til, at vi til enhver Tid kunde give de Paagjældende Noget, ikke som en Ret, men som en Understøttelse. Jeg kan nu ikke negte, at, naar jeg tænker paa den Diskussion, som i flere Dage blev ført her i Salen om Fattigvæsenet, og husker, hvorledes det blev fremsat af det ærede Medlem

for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holtstein-Ledreborg), at Fattigunderstøttelse skulde betragtes som en Ret for alle de Bedkommende, og fremsat uden at det blev hjærnt indbegaet af f. Ex. det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), saa finder jeg det besynderligt, at man har Betænklichkeiten ved at tilstaa Bestillingsmænd, som have offret deres Tid i Statens Tjeneste paa en vigtig, ansvarfuld, anstrengende og kedsommelig Post, en Hjælp, der skal tilkomme dem som en Ret, naar de ere opslidte i Statens Tjeneste. Jeg mener nu paa ingen Maade, at den Fattige har nogenformhelt Ret til at komme og forlange Understøttelse; han har et billigt Krav, som efter Omstændighederne skal indbefattes, og for de værdige Trængendes Bedkommende indbefattes paa den lempeligste og billigste Maade; men der er efter min Mening noget forunderligt Støvende i at negte de Bestillingsmænd, hvorum der her er Tale, en Ret til Hjælp, idet man henviser dem til engang at faae en Understøttelse, naar de ikke kunne mere. Efter som der ingen Regel er uden Undtagelse, forekommer det mig, at vi nok kunde gaa ind paa den foreliggende § 3 som en Undtagelse. Jeg vil just ikke udtale mig om de enkelte Bestemmelser deri, men kun udtale mig for, at der gives de Bedkommende en Efterløn eller Pension. Jeg skal altsaa henstille til det høie Thing, om det dog ikke vilde være forunderligt i samme Dieblit, som man taler om, at den Fattige har en Ret til Hjælp, saa at negte de Bestillingsmænd, hvorum der her er Tale, en lignende Ret til Hjælp i Skikkelse af Efterløn.

J. N. Hansen: Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Nimstad) syntes at finde en Modsigelse i, hvad der blev ytret af det ærede Medlem for Kolding (Berg). Jeg kan ikke se nogen Modsigelse deri. Jeg kan meget godt gaa ind paa den Betragtning, som dette ærede Medlem gjorde gjældende, og gjøre den til min, uden at se nogen Modsigelse deri. Det ærede Medlem gik ud fra, at vi principmæssig maatte negte at give Pensionsberettigelse til saadanne Embedsmænd, der hidtil ikke have haft den, fordi vi have fulgt den modsatte Fremgangsmaade i de senere Aar, idet vi have unddraget forskellige Embeder Pensionsberettigelse, som tidligere havde den. Derimod yttrede han paa den ene Side, at skulde der gjøres Undtagelse fra Principet, var dette et af de Tilfælde, som maatte være nærmest dertil. Deri ligger jo slet ingen Modsigelse. Naar man i det Hele kunde finde det rigtigt at gaa ind paa at yde flere Pensionsberettigelse, som nu ikke have det, vil her være et Tilfælde, hvor man snarest burde gjøre det; men nu er det Thingets Princip ikke at ville udvide de Pensionsberettigedes Antal, og derfor kan man ikke gjøre denne Undtagelse her. Dette forekommer mig at være aldeles over-